

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/210/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320203953
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1320203953.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členov senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Romana Bolebrucha, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: U. P., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí a rodiny, Krátka 1, 903 01 Senec, dieťa rodičov: matka - K.. A. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, XXX XX R. A., toho času J. 9, XXX XX X. pri A., zastúpená JUDr. Danielou Ježovou, LL.M., PhD., advokátkou so sídlom Javorinská 13, 811 13 Bratislava a otec - Z. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, XXX XX D., zastúpený JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava III, č.k. 38P/24/2020-40, zo dňa 09.03.2020 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

o d ō v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletú U. P., nar. XX.XX.XXXX dočasne zveril do osobnej starostlivosti matke.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 2 ods. 1, § 367 ods. 1 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 331 ods. 1, ods. 2 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), a vychádzajúc z návrhu matky a po zvážení všetkých skutočností dospel k záveru o dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a potrebe dočasne upraviť výkon rodičovských práv a povinností k maloletej U. v otázke zverenia do osobnej starostlivosti. Mal za zrejmé, že medzi rodičmi je prítomný rodičovský konflikt, ktorého zdrojom je rozpad ich partnerského spolužitia, pričom neexistencia akéhokoľvek rozhodnutia o výkone osobnej starostlivosti o maloletú spôsobuje len ďalšiu eskaláciu napätia medzi nimi a vyúsťuje do situácií, ktoré v žiadnom ohľade nesledujú záujem maloletej. Konštatoval, že imanentnou súčasťou povinností každého rodiča je rešpektovanie postavenia druhého rodiča a jeho rodičovských kompetencií v živote dieťaťa a konanie, ktoré má za každých okolností sledovať záujem maloletého dieťaťa. Dospel k záveru, že situácie a správanie otca popísané matkou v návrhu a vyplývajúce aj z pripojených listinných dôkazov odôvodňujú záver, že otec nateraz nie je schopný vykonávať svoje rodičovské práva a plniť si svoje povinnosti spôsobom, ktorý by umožnil ponechať otázku výkonu faktickej osobnej starostlivosti o maloletú bez súdnej úpravy, t. j. na dohode rodičov. Mal za to, že rozhodnutie o výkone osobnej starostlivosti o maloletú povedie k stabilizácii pomerov a k upokojeniu situácie medzi rodičmi. Zdôraznil, že matka je povinná vytvárať podmienky k realizácii styku otca s maloletou a tento kontakt podporovať. Apeloval na oboch rodičov maloletej, aby pristupovali k výkonu svojich rodičovských práv a povinností zodpovedne a vyvarovali sa konania vykazujúceho znaky zneužívania svojich rodičovských práv na úkor druhého rodiča. Oboch rodičov vyzval ku konštruktívnej komunikácii a riešeniu otázky výkonu ich rodičovských práv a povinností, a to i cestou orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, prípadne iného odborníka, ktorý im poskytne súčinnosť ako tretia osoba, ktorá je schopná zaujať objektívne stanovisko a pri jej riešení navrhnúť modely

usporiadania vzťahov a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, ktoré by vyhovovali obom rodičom aj s prihliadnutím na záujem maloletej. Upozornil rodičov, že v priebehu konania bude situáciu vyhodnocovať a venovať sa všetkým jej aspektom, predovšetkým ich správaniu a konaniu a prežívaniu maloletej a za predpokladu, že kedykoľvek v priebehu konania dospeje k záveru, že situácia sa natoľko zmenila, že je potrebné pomery medzi rodičmi a maloletou opätovne upraviť, prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia, môže tak urobiť aj bez návrhu.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie otec maloletého dieťaťa prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu. Navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť ako nesprávne a návrh matky zamietnuť. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne a neúplne zistil skutočný stav vecí a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Napadnuté uznesenie považoval za arbitrárne, nepreskúmateľné, bez vysporiadania sa s otázkou, či bola daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov, bez dostatočného odôvodnenia a bez uvedenia aké skutočnosti považoval súd za osvedčené, z ktorých dôkazov a osvedčených skutočností vychádzal a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil. Uviedol, že vada konania spočívajúca v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia je porušením základného práva na spravodlivý proces. V tomto smere dal do pozornosti rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 1.7.2003 vo veci *Suominen v. Finsko* a výklad Nálezu II. ÚS 311/07. Mal za to, že aj rozhodnutie o nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné kvalitatívne, dostatočne a individualizovane odôvodniť. Nemožno akceptovať, aby súd pri rozhodovaní o nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal len z existencie rodičovského konfliktu a skutočnosti, že absencia rozhodnutia o výkone osobnej starostlivosti o maloletú spôsobuje medzi rodičmi ďalšie napätie. Poukázal na podstatu neodkladných opatrení, ktoré možno nariadiť len, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, pričom neodkladným opatrením možno zveriť dieťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov iba vo výnimočných situáciách. V danom konaní však aj súd konštatoval, že maloletá je vo faktickej starostlivosti matky, ktorú zároveň upozornil na jej povinnosť vytvárať podmienky k realizácii styku otca s maloletou a podporovať ho, čo svedčí o tom, že matka v realizácii styku bráni. Z uvedeného dôvodu podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o úprave styku s maloletou. Matkou uvádzané tvrdenia považoval za nepravdivé, účelové a zavádzajúce. Odmietol akékoľvek obvinenia o jeho verbálnej či fyzickej agresivite a nesúhlasil s tvrdením, že zo spoločnej domácnosti sa odsťahoval po fyzickom útoku na matku a verbálnom útoku na jej maloletého syna Q. Uviedol, že práve u matky sa vyskytujú výbuchy hnevu a známky vulgárneho či agresívneho správania a tieto jej amoky majú stupňujúcu tendenciu, preto sa jej snažil skôr ustúpiť. Matka sa na začiatku vzťahu javila ako vyrovnaná osobnosť s túžbou založiť si rodinu, po čase spozoroval zmeny v jej správaní, výbuchy hnevu, zúrivosť, neschopnosť ovládať emócie, impulzívne konanie, útočné reakcie, vyhľadávanie konfliktov, ponižovanie a urážanie druhých, citové vydieranie. Jej emočné výbuchy v období tehotenstva prerástli aj do fyzického násillia a skratového konania, pričom niekedy musel privolať záchranú službu a políciu. Uvedené incidenty riešili príslušníci PZ napomenutím bez spísania zápisnice. Lekárska správa z incidentov bola odovzdaná matke, jej kópia by sa mala nachádzať v archíve Nemocnice sv. Cyrila a Metoda. Navrhol vyžiadať tieto dôkazy. Uviedol, že matka sa stavia do pozície obete, napriek tomu, že nikdy voči nej nevystupoval agresívnym či násilníckym spôsobom a situáciu sa snažil skôr upokojovať. Vzhľadom na nezvládateľné správanie matky musel niekoľkokrát opustiť byt a prespať v hoteli, preto sa rozhodol ukončiť spolužitie s ňou. Matkino nežiaduce správanie sa odzrkadľovalo aj na výchove maloletej U. a Q., jej nezodpovedným výchovným prístupom, útekmi z domu, opustením maloletých detí a vzdávaním sa U. v afekte. Uviedol, že na Q. mala matka vysoké nároky, očakávala od neho podporu pri jej emočných výlevoch, pričom aktuálne sú u neho preukázateľné psychické poruchy, má problémy v škole a zdravotné problémy (bolesti brucha), ku ktorým prispieva stres, nestabilné výchovné prostredie a nežiaduce správanie matky. Vyslovil obavy, že nevyrovnaná osobnosť matky a jej prístup k výchove môže ohroziť, resp. narušiť zdravý vývin maloletej a zanechať na nej negatívne dôsledky. Zdôraznil, že od narodenia maloletej sa plnohodnotne podieľal na jej starostlivosti, viedol ju k hygienickým návykom, zvláda jej pripravovať jedlo, obliekať ju, dopravovať zo škôlky, zúčastňuje sa rodičovských združení v škôlke, besiedok, navštevuje s ňou lekárku (MUDr. U.), v prípade choroby čerpá OČR, venuje sa jej vo vzdelávaní, navštevujú starých rodičov, starostlivosť o ňu zabezpečoval viackrát sám bez matky. Maloletej je spôsobilý poskytnúť všetky základné životné potreby s poukazom na zdravý duševný vývoj a zdravé prostredie, riadnu výchovu, vštepiť jej morálne hodnoty a poskytnúť lásku. Maloletá sa v jeho prítomnosti cíti dobre, je šťastná a nemá z neho strach, o čom svedčí aj fotodokumentácia. Nesúhlasil s tvrdeniami matky o nerešpektovaní

dohôd, keďže matka mu dlhodobo zamedzuje v styku s maloletou a nie je možné sa s ňou dohodnúť, pričom rešpektuje, že maloletá je v súčasnosti fakticky v jej starostlivosti. Zdôraznil, že mal snahu o reparáciu vzťahu, opakovane navštívil manželskú a predmanželskú poradňu vedenú psychologičkou PhDr. U. K., ktorej návštevy sa matka odmietla zúčastniť. Neskôr sa obrátil aj na psychologičku Mgr. S. Q., ktorej detailne popísal správanie matky a žiadal o pomoc a poradenstvo a súčasne poukázal na obsah správy vyhotovenej psychologičkou. Uviedol, že matka odmieta poradenstvo, neprejavuje záujem o riešenie vzniknutej nepriaznivej situácie, ich vzťah je trvalo rozvrátený, pričom jeho záujmom je vytvoriť zdravé rodinné prostredie pre maloletú. Nesúhlasil s názorom súdu, že nateraz nie je schopný vykonávať svoje rodičovské práva a plniť si svoje povinnosti spôsobom, ktorý by umožnil ponechať otázku výkonu faktickej osobnej starostlivosti maloletej bez súdnej úpravy, t. j. na dohode rodičov. Namietal nesprávne právne posúdenie veci s poukazom na ust. § 325 a § 329 CSP, nakoľko návrh matky nespĺňa zákonné predpoklady v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Poukázal na prebiehajúce konanie vo veci samej, na skutočnosť, že starostlivosť o maloletú od rozchodu rodičov zabezpečuje matka a na konštantnú judikatúru Krajského súdu v Bratislave, podľa ktorej možno neodkladným opatrením dieťa zveriť do osobnej starostlivosti jedného z rodičov len vo výnimočných situáciách. Uviedol, že matka zároveň svojvoľne rozhoduje o tom, kedy a či sa styk maloletej s ním zrealizuje, odmieta ho informovať o skutočnostiach súvisiacich s maloletou, s ktorou má vytvorený plnohodnotný vzťah, ktorý je potrebné rozvíjať. Vyslovil názor, že neodkladným opatrením nemožno deklarovať stav, ktorý je v súčasnosti rodičmi rešpektovaný, súd môže iba vyriešiť spor medzi rodičmi, pokiaľ majú obaja záujem o osobnú starostlivosť o dieťa.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca, prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne namietala, že odvolanie nebolo podané včas. Uviedla, že otec nerešpektuje dohody ohľadom starostlivosti o maloletú, vyhráža sa jej, vyvoláva konflikty, maloletú jej nevráti v dohodnutom termíne, jej odovzdávanie je konfliktné, často dôjde k jej vráteniu až po privolaní policajnej hliadky. Zdôraznila, že maloletá je na ňu silno citovo naviazaná, je vo veku troch rokov. Otec takmer každý deň po práci požíva alkoholické nápoje v miestnom bare, v podnapitom stave je agresívny, ona aj deti majú z neho strach a toto správanie otca znášajú veľmi ťažko. Poukázala na ňou podané oznámenia, výpoveď maloletého Q. pred psychologičkou, písomnú komunikáciu rodičov, ktoré dôkazy svedčia o agresivite otca, pričom útoky na ňu boli v domácnosti bežné. Poukázala na záznam z lekárskej obhliadky matky zo dňa 05.02.2017, v zmysle ktorého jej otec maloletej úderom do tváre spôsobil opuch pery a tržnú ranu na pere s predpokladaným časom liečenia po dobu jedného týždňa. Mala za to, že skutočnosť, že otec ju počas rodičovskej dovolenky vyhodil z bytu je preukázaná nájomnou zmluvou zo dňa 12.05.2017. Potvrdila, že aktuálne sa realizuje styk otca s maloletou každý párnny víkend, na ktorom trvá, keďže maloletý Q. trávi tiež párne víkendy u svojho otca a preto je vhodné zachovať súrodenecké väzby a trávenie spoločného času a programu cez víkend. Súhlasila s rozsahom styku počas víkendov od soboty do nedele s prihliadnutím na vek maloletej a správanie otca. Uviedla, že otec nepredložil žiaden dôkaz na podporu svojich tvrdení a ním uvádzané obvinenia sa nezakladajú na pravde. Zdôraznila, že s otcom Q. sa vie dohodnúť a tento jej dôveruje. Je preto zrejmé, že problém nebude v nej, ale v otcovi maloletej U.. Kontakty medzi otcom a maloletou prebiehajú pravidelne a nariadené neodkladné opatrenie o dočasnom zverení maloletej do starostlivosti matke pomáha k tomu, aby vedela maloletú po víkendoch získať naspäť, keďže sa často stáva, že otec po vyhrážkami jej maloletú odmieta vrátiť (napr. dňa 14.06.2020, 04.05.2020 a 16.03.2020). Poukázala na to, že otcovi navrhla v čase letných prázdnin styk s maloletou jeden týždeň v júli (od 15.07.2020 - 22.07.2020) a jeden týždeň v auguste (09.08.2020 - 16.08.2020). Otec odmieta jej návrhy a snaží sa o preukázanie mocenskej pozície, avšak viaceré ňou navrhované kontakty odmietol z dôvodu pracovných povinností. Nariadenie neodkladného opatrenia o zverení maloletej do jej osobnej starostlivosti považovala za dôvodné, keďže viackrát mala problém získať maloletú späť od otca, musela privolať policajnú hliadku, ktorá jej nevie byť nápomocná bez rozhodnutia súdu. Násilné správanie otca a zadržanie maloletej nie je na jej prospech a práve vydané neodkladné opatrenie slúži na jej ochranu, aby konanie vo veci samej prebehlo bez zásadnej ujmy na nej. Vydané neodkladné opatrenie použila v praxi viackrát a bez neho si nevie predstaviť, kto by jej v konfliktných situáciách pomohol. Uviedla, že nariadené neodkladné opatrenie zároveň chráni maloletú pred bojom rodičov a ponecháva ju v zastabilizovanom prostredí. Dala do pozornosti, že otec si neplní svoje povinnosti a na výživu maloletej od mája 2020 neprispel, dovtedy platil titulom výživného mesačne 100 eur. Návrh otca na vydanie neodkladného opatrenia o styku s maloletou považuje za nedôvodný a ak by mal súd za to, že je potrebné ho nariadiť, žiadala dočasne upraviť kontakty otca s maloletou na každý párnny víkend od soboty 10.00 hod. do nedele 15.00 hod..

5. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky zotrval na svojich tvrdeniach. Skutočnosti uvádzané matkou považoval za nepravdivé, tendenčné a v príkrom rozpore s realitou. Poukázal na to, že matka nenamietala svoje neprimerané výbuchy hnevu a zúrivosti, impulzívne konanie, ponížovanie ľudí okolo seba, nepoprela, že v období tehotenstva ho napádala, hádzala sa o zem a vyhrážala sa samovraždou, že mala snahu sa maloletej vzdať a neuviedla žiadne tvrdenia, ktorými by poprela svoje správanie a konanie. Rovnako matka nepoprela, že ho nerešpektuje a neposkytuje mu informácie o maloletej. Potvrdil, že konflikty medzi rodičmi existujú dlhodobo, dôvody konfliktov sú však na strane matky, ktorá máva emočné výbuchy, hysterické záchvaty a z jej správania, ktoré môžu dosvedčiť susedia, kolegovia a matkin bývalý manžel, má obavu. Rešpektuje rolu matky v živote dieťaťa a jeho cieľom je zachovanie dobrých vzťahov s oboma rodičmi, čo je základným predpokladom pre zdravé rodinné prostredie. Za nepravdivé, zavádzajúce a účelové považoval tvrdenia matky o jeho nevhodnom a agresívnom správaní a neschopnosti postarať sa o maloletú. Mal za to, že matka maloletú manipuluje a snaží sa obe deti strašiť, aby sa otca báli a využíva všetky prostriedky na jeho obvinenie z agresívneho správania. Nesúhlasil s tvrdením, že nerešpektuje dohody s matkou o starostlivosti o maloletú, má snahu vychádzať jej v ústrety a komunikovať s ňou o prípadných zmenách styku aj počas leta. Maloletá má s ním dobrý vzťah, trávi s ním čas aj nad rámec súdneho rozhodnutia, čo svedčí o jeho schopnosti postarať sa o dieťa. Za problém považuje matkino impulzívne správanie a svojvoľné rozhodovanie o termínoch stretnutí. Odmietol tvrdenia o neplnení vyživovacej povinnosti k maloletej. K námietke o oneskorene podanom odvolaní uviedol, že odvolanie bolo podané včas dňa 01.06.2020, pričom napadnuté uznesenie prevzal dňa 18.05.2020.

6. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu otca maloletého dieťaťa nie je možné vyhovieť.

8. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. V konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. To však neznamená, že súd môže vydať neodkladné opatrenie len na základe tvrdení rodičov, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

9. Pri nariadení neodkladného opatrenia je rozhodujúce preukázať skutočnosť, že sú ohrozené pomery maloletého dieťaťa a nevyhnutná potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Odvolací súd sa po zohľadnení okolností prípadu vyplývajúcich z obsahu spisu v danom štádiu konania, stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade vznikla potreba nariadenia neodkladného opatrenia zverením maloletej U. do osobnej starostlivosti matky, majúcej za nespornú výrazne konfliktnú komunikáciu medzi rodičmi vedúcu k dlhodobému napätiu, ktorú skutočnosť potvrdili obaja rodičia vo svojich vyjadreniach. Odvolací súd súhlasí s názorom otca, že neodkladné opatrenie o zverení maloletého dieťaťa možno nariadiť len vo výnimočných prípadoch. V prejednávanej veci, po jej komplexnom posúdení, dospel odvolací súd k záveru o existencii výnimočnosti tohto prípadu spočívajúcej v nevhodnej komunikácii rodičov, opakovaných výrazných konfliktoch medzi nimi pri realizácii výkonu rodičovských práv, ich neschopnosťou dohodnúť sa na stretnutiach otca s maloletou, ktoré okolnosti svedčia o potrebe nastavenia pravidiel rodičom. Podstatnou okolnosťou pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je ochrana maloletého dieťaťa, ktorú súd prvej inštancie posúdil a vyhodnotil správne, keď dospel k záveru, že pre maloletú vzhľadom na jej vek a s prihliadnutím na jej záujem je nevyhnutné zastabilizovanie rodinnej situácie a pomerov a zedefinovanie základných dočasných pravidiel obom rodičom. Je potrebné konštatovať, že otec síce v podanom odvolaní prezentuje stanovisko, že rešpektuje skutočnosť, že aktuálne je maloletá vo faktickej starostlivosti

matky, avšak z jeho konania vyplýva, že nie je zmierený s daným stavom, keď dohody rodičov vo vzťahu k maloletej neplní. Odvolací súd zdôrazňuje, že dané rozhodnutie je len dočasného charakteru, t.j. do skončenia konania vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, pričom v konaní vo veci samej súd prvej inštancie vykoná potrebné dokazovanie, ktoré bude podkladom pre rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej. Uvedené rozhodnutie neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej, ale je len zabezpečením zastabilizovania pomerov v rodine, dočasným zadefinovaním spôsobu výkonu práv a povinností matky a otca maloletej, keďže tvrdenia každého z rodičov voči druhému rodičovi sú obviňujúce, zasahujúce do ich integrity, opisujúce každého z rodičov výrazne negatívne, čo spôsobuje ich animozitu a nezhody. Pokiaľ otec namieta nedôvodnosť podaného návrhu bez preukázania a osvedčenia tvrdení matky, odvolací súd udáva, že v štádiu odvolacieho konania tvoria obsah spisu matkou predložené listiny, najmä emailová komunikácia, ktoré preukazujú reakcie otca a spôsob komunikácie s matkou, ktorý skutočne nie je vhodný a prijateľný. K otcom spochybňovaným matkou doloženým listinným dôkazom, odvolací súd udáva, že podané trestné oznámenia obsahujú popisy konfliktov uvedené matkou a lekárska správa z roku 2017 obsahujúca okolnosti poranenia tváre matky je neaktuálna a opäť vychádzajúca len z údajov poskytnutých matkou. Rovnako odvolací súd prihliadal na apelovanie súdu prvej inštancie na matku s cieľom usmerniť ju, aby kontakt maloletej s otcom umožňovala a bola nápomocná pri jeho rozvíjaní. V kontexte všetkých listinných dôkazov a vyjadrení oboch rodičov, ktoré sú zjavné protichodné a vnímané každým rodičom inak, dospel aj odvolací súd k záveru, že dočasné zverenie maloletej do osobnej starostlivosti je dôvodné, napomôže k zastabilizovaniu pomerov, ukludní situáciu medzi rodičmi, ktorí sa ním budú riadiť a tým pomôžu svojej dcére vytvoriť pokojné prostredie bez negatívnych emócií s určením hraníc dočasného zabezpečenia jej starostlivosti a napokon aj realizácie styku otca s maloletou v zmysle uznesenia Okresného súdu Bratislava III, č.k. 38P/24/2020-210, zo dňa 15.06.2020, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP 210/2020, zo dňa 21.08.2020, opäť len na dočasné obdobie, t.j. do rozhodnutia súdu vo veci samej. Treba uviesť, že správanie, konanie a predpoklady oboch rodičov na výkon ich rodičovských práv a povinností bude súd prvej inštancie vyhodnocovať pri rozhodovaní v konaní vo veci samej. Odvolací súd, po posúdení kompletného spisového materiálu vrátane listín doložených účastníkmi v priebehu celého doterajšieho konania, vyhodnotil ako nedôvodnú námietku otca o nesprávnom postupe súdu prvej inštancie, ktorý rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez osvedčenia tvrdení matky uvedených v návrhu. Odvolací súd neprihliadal na argumenty otca, ktorými upozorňuje na nevhodné správanie matky, jej hnev, ataky, amoky zúrivosti a pod., nakoľko zo strany otca ide o absolútne nepreukázané tvrdenia. Správu psychologičky Mgr. Q. predloženú otcom, ktorá obsahuje posúdenie osoby matky výhradne na základe údajov poskytnutých otcom, považoval odvolací súd za neobjektívnu. Na námietku otca o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia a porušení jeho práv účastníka konania na spravodlivý proces odvolací súd neprihliadal dospejúc k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je správne a obsahuje všetky podstatné skutočnosti, dôvody a úvahy súdu, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. Odvolací súd zároveň s prihliadnutím na pripojené listinné dôkazy oboma účastníkmi konania po rozhodnutí súdu prvej inštancie a s prihliadnutím na charakter konania (o neodkladnom opatrení), sa stotožnil s napadnutým rozhodnutím a jeho odôvodnenie doplnil po posúdení veci súhrnne. Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu matky je potrebné, pričom námietky otca budú predmetom skúmania v konaní vo veci samej.

10. Odvolací súd dôrazne apeluje na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli záujem ich maloletého dieťaťa, aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácie a maloletú nezaťažovali ich vzájomnými neustálymi nezhodami. Odvolací súd považuje za potrebné upozorniť oboch rodičov na to, že ich maloleté dieťa potrebuje pre svoj zdravý psychický a fyzický vývin pocit lásky, istoty, bezpečia u svojich rodičov, pokojné a harmonické prostredie bez napätia a nekonfliktnú vzájomnú komunikáciu rodičov. V prípade, že rodičia nebudú vyvíjať maximálnu snahu na vytvorenie takéhoto prostredia svojmu dieťaťu, musia si uvedomiť, že akékoľvek rozhodnutie súdu, ktoré nebudú rešpektovať a akceptovať, nezabezpečí maloletej zdravý vývin.

11. Odvolací súd sa zaoberal aj námietkou matky o oneskorene podanom odvolaní otca. Z obsahu spisu vyplýva, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie prevzal právny zástupca otca dňa 18.05.2020, odvolanie bolo doručené na súd prvej inštancie dňa 01.06.2020, pričom lehota na podanie odvolania uplynula dňa 02.06.2020. Z uvedeného odvolací súd uzavrel, že odvolanie voči uzneseniu súdu prvej inštancie bolo otcom podané včas.

12. S poukazom na uvedené, odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 CSP ako vecne správne.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v konečnom rozhodnutí.

14. Odvolací súd rozhodol jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).